

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Bonitus Episc. 15. Ianuarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

Superùm palatia invitatus, matrem advocat; mendicus agrè impetrat; præsentem jurejurando adigit, velit jubeat in pannuceis suis se tumulari. mox sanctum Evangelii librum, quem puer ab eâ dono acceperat, in manus tradit, atque ita oculos tandem matri aperit, ipse suos claudit. Enimverò malè officiosa velle hîc auream filio purpuram inducere; sed ilicet manus sensit tamdiu rigescere, dum piæ & ultimæ JOANNIS voluntati est obsecuta. Claruit verò sanctior hic in casâ suâ Romulus circa annum Christianum CD.LXVII. nunquam orbi tam notus futurus, nisi tam ignotus fuisset.

Ex Surio.

Præferenda est Religio necessitudini, & pietas propinquitati. Ea enim est vera pietas, quæ preponit divina humanis, perpetua temporalibus: nesciunt suis parcere, qui nihil suum norunt; quoniam Sanctis omnia Deus est. S. Ambr. in Epist. ad Rom.

S. BONITUS EPISC. 15. Januarii.

BONITI virtus detecta jam tum divinitus est, cum matris adhuc utero lateret. Etenim cum hæc gravida à Sacerdote postularer, bene ut sibi precari veller, *Quin, ille retulit, bene potius tu mihi precaris Domine?* Amplius ad hæc obstupescenti, *Ne, ait, hoc à te exigere me crede, sed ab eo, quem utero foves, quem ad insulam jam nunc vocari video.* Cæterum BONITVS adultior factus, cum maxima quæque munia in Gallorum Regiâ obiret, ita Regis causam egit, ut cuius dignitati pauperum patrocinium præferret. Ascitus inde ad Episcopatum Aivernensem, dum nocte intempestâ in templo precibus vacat, adspectabilem cum omni aulâ Reginam cæli MARGAM habet; hujus imperio rem
divinam

divinam facit (homini Cælitibus infervientibus) & in laboris præmium vestem aufert mirè candidam, eaque sive materiâ sive arte, quam mirari oculus humanus semper, agnoscere potuit nunquam. Simile sperare postea ausus è successoribus unus, eodem se contulit. Verum quia merita hominis abludebant, dissimilis pullus dissimili modo acceptus, & arcanâ vi domum suam est deportatus. At BONITVS sponte infulam abjecit, vel, ut rectius loquar, cum coronâ commutavit, quam ei cum locos sacros plurimos lustrasset, à morte (cujus ipse sibi vates fuit) cælum decrevit, anno post Servatoris adventum DC. LXXXV. *Ex Surio.*

Qui cupiunt strenuè spirituales persolvere laudes, representent se coram Dei tribunalis, & ipsum in spiritu presentem habeant, uti est, nihilque inter se & eum habere velint, sed tanquam amicus cum amico colloquantur Domino. B. Laur. Just. de discip. Monast. Conversat.

S. FURSEUS CONF. 16. Januarii.

EX Angliâ FURSEVM ascivimus. Juventa ejus prodigiis plena reliquæ vitæ prælusit. Post hanc à Musis transit ad monachos; mox doctor sanctioris vitæ & cœnobii conditor, in quod passim vincetos oratione suâ à mundo abstraxit. Interea sub annum DC. XLIV. semel iterumq; animo è mortali corpore exiit, ductoribus Angelis bonis, qui vel ignea malorum tela clypeo excipiebant, vel quas de minimis etiam vitæ noxiis adversarii necebant accusationes diluebant. Jam verò è cæli speculâ orbem contemplatus, cum à quatergeminâ scelerum flammâ (perfidiam, rerum fluxarum cupiditatem, discordiam, atque in mise-